

UZASADNIENIE

Strona powodowa – (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w pozwie z dnia 29 maja 2013 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko E. R. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanej następujących kwot:

- 17.705,08 zł z odsetkami ustawowymi od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- 336,15 zł z odsetkami ustawowymi od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- 56.774,56 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- 19.119,80 zł z odsetkami ustawowymi od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty

oraz kosztów postępowania z opłatą manipulacyjną w kwocie 21,15 zł oraz kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł. /pозew k. 3-5 odw./

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 23 września 2013 r. przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazano pozwanej E. R. (2) w ciągu dwóch tygodni od wydania nakazu zapłacić łączną kwotę 93.935,59 zł w tym

- 1) 17.705,08 zł z odsetkami ustawowymi od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- 2) 336,15 zł z odsetkami ustawowymi od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- 3) 56.774,56 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- 4) 19.119,80 zł z odsetkami ustawowymi od 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 4.796,15 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wnieść sprzeciw. /nakaz zapłaty k. 6/

W dniu 10 października 2013 r. pozwana E. wniosła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. /sprzeciw k. 8/

Postanowieniem z dnia 24 października 2013 r. stwierdzono skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazano rozpoznanie niniejszej sprawy do Sądu Okręgowego w Łodzi. /postanowienie k. 12/

Pismem procesowym nadanym w dniu 7 kwietnia 2014 r. pozwana E. R. (1) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W kolejnym piśmie procesowym z dnia 26 czerwca 2014 r. pozwana zakwestionowała autentyczność złożonych przez powoda dokumentów oraz podniosła zarzut przedawnienia w stosunku do wszystkich odsetek dochodzonych przez powoda niezależnie od tego przez kogo zostały wyliczone. /pisma procesowe k. 85-89 i k. 128-130/

Pismem procesowym z dnia 28 lipca 2014 r. strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniosła o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty wskazanej w pozwie wraz z odsetkami umownymi i ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, na które składają się koszty wskazane w spisie kosztów złożonym przez powoda w pozwie. /pismo procesowe k. 134-138/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 kwietnia 2007 r. pozwana E. R. (1) zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu gotówkowego P. o numerze (...). /umowa k. 49-51 odw./

Na podstawie zawartej umowy (...) S.A. udzielił pozwanej kredytu w kwocie 90.000,00 zł na okres od 20 kwietnia 2007 r. ze spłatą do dnia 15 kwietnia 2013 r. /umowa k. 49-51 odw./

Przedmiotową umową E. R. (1) zobowiązała się do terminowej spłaty kredytu wraz z odsetkami do pierwszego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 15 kwietnia 2013 r. Wysokość comiesięcznych rat wynosiła 1.546 zł, przy czym pierwsza rata – 1.546,11 zł, natomiast ostatnia – 1.455,23 zł. /umowa k. 49-51 odw.; plan spłat k. 106-108/

W treści umowy zastrzeżono, iż bank może wypowiedzieć umowę w przypadku m.in. wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat kredytu, za co najmniej dwa okresy płatności czy niedotrzymania przez kredytobiorcę innych warunków udzielenia kredytu określonych w umowie lub w unowie o zabezpieczenie spłaty kredytu. /umowa k. 49-51 odw./

W § 18 przedmiotowej umowy zawarto postanowienie, iż w następnym dniu po upływie ostatniego dnia terminu wypowiedzenia całe zadłużenie z tytułu udzielonego kredytu wraz z odsetkami i należnymi opłatami, staje zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. Od całego zadłużenia przeterminowanego z tytułu udzielonego kredytu, z wyłączeniem kwoty należnych odsetek, opłat i prowizji, bank miał prawo naliczenia i poboru odsetek według stopy procentowej, o której mowa w § 12. /umowa k. 49-51 odw./

Paragraf 12 tej umowy przewiduje, iż kwoty niespłaconych w całości lub części rat kredytu – w terminach określonych w planie spłaty lub zawiadomieniu, o którym mowa w § 8 ust. 4 i 5 – stają się następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym. Za każdy dzień utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego i wymagalnego – liczony od umownego terminu spłaty do dnia poprzedzającego spłatę włącznie – od kwot tego zadłużenia, bank miał prawo naliczać i pobierać odsetki według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w okresie utrzymywania się zaległości w spłacie kredytu, określonej w uchwale Zarządu banku, dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie terminu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności. Na dzień zawarcia umowa stopa procentowa dla tych kredytów wynosi 22% w stosunku rocznym. Ta stopa procentowa może ulegać zmianom w okresie obowiązywania umowy w przypadku, gdy nastąpi zmiana:

- 1) którejkolwiek ze stóp procentowych NBP ustalonych przez Radę Polityki Pieniężnej,
- 2) stopy rezerwy obowiązkowej banków ustalonej przez Radę Polityki Pieniężnej,
- 3) na rynku pieniężnym. /umowa k. 49-51 odw./

W dniu 4 stycznia 2010 r. E. M. złożyła do (...) S.A. wniosek o zawieszenie spłaty zadłużenia. Bank przychyłając się do wniosku w dniu 6 stycznia 2010 r. podpisał z pozwaną aneks do umowy dotyczący zawieszenia płatności trzech kolejnych rat kapitałowo – odsetkowych. /wniosek pozwanej k. 143; aneks do umowy k. 56/

Z uwagi na brak spłaty kolejnych rat na podstawie podpisanego aneksu (...) S.A. pismem z dnia 21 września 2010 r. wezwał pozwaną do zapłaty, uprzedzając, iż w razie niedokonania spłaty zaległości wypowiada E. R. (1) umowę kredytu. /wezwanie do zapłaty k. 72-72 odw.; potwierdzeniem odbioru k. 73-73 odw./

Pomimo wezwania pozwana nie dokonała żadnej wpłaty. W dniu 7 października 2011 r. bank wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...), w którym określił kwotę należności głównej na 56.774,56 zł. /bankowy tytuł egzekucyjny k. 75/

Na skutek złożonego przez bank wniosku, Sąd Rejonowy w Zgierzu postanowieniem z dnia 26 października 2011 r. w sprawie o sygn. akt I Co 4359/11 nadał klauzulę wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu. /wniosek k. 76-76 odw.; postanowienie k. 77/

Wobec braku spłaty należności na rzecz banku, w dniu 9 grudnia 2011 r. (...) S.A. zawarł z (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę cesji wierzytelności. Umowa o przelew wierzytelności dotyczyła wierzytelności wobec wielu dłużników. W samej treści umowy strony nie wymieniły wszystkich wierzytelności objętych cesją. Do umowy został dołączony w formie załącznika wykaz wierzytelności objętych cesją. Autentyczność podpisów złożonych na przedmiotowej umowie cesji została poświadczona notarialnie. /wyciąg z umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikami notarialnie potwierdzonymi za zgodność z oryginałem k. 144 -169/

Wśród nabytych wierzytelności pod pozycją 14934 została wymieniona wierzytelność przysługującej bakowi względem pozwanej E. R. (1). Prawdłowo wskazano dane pozwanej, jej adres, PESEL oraz nr umowy kredytowej - (...). /wyciąg z umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikami notarialnie potwierdzonymi za zgodność z oryginałem k. 144 -169 /

Zadłużenie pozwanej wynikające z przedmiotowej umowy bankowej zawartej z (...) S.A. na dzień 4 czerwca 2013 r. wynosiło łącznie 93.935,59 zł, na którą składała się należność główna w wysokości 56.774,56 zł, koszty postępowania egzekucyjnego i komorniczego poniesione przez bank w kwocie 336,15 zł oraz odsetki:

- w kwocie 17.705,08 naliczane przez bank (...) S.A. według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 56.774,56 zł od dnia 18 listopada 2010 r. do dnia 15 grudnia 2011 r.;

- w kwocie 19.119,80 zł naliczane przez powoda według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty od kwoty 56.774,56 zł od dnia 16 grudnia 2011 r. do dnia 28 maja 2013 r. /umowa k. 49-51 odw.; wyciąg z umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikami notarialnie potwierdzonymi za zgodność z oryginałem k. 144 -169; bankowy tytuł egzekucyjny k. 75; plan spłat k. 106-108/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu powołane dowody w postaci załączonych do akt dokumentów. Przedstawione przez powoda dokumenty nie budzą wątpliwości, co do prawdziwości zawartych w nich treści. Wszystkie dokumenty zostały potwierdzone za zgodność przez radcę prawnego i mają moc dowodową oryginałów. Także wyciągi sporządzone z umowy cesji i załączników zostały notarialnie potwierdzone za zgodność z oryginałami, a zatem mają one taką samą moc dowodową jak i ich oryginały. W ocenie Sądu zatem żądanie strony powodowej o załączenie do niniejszej sprawy oryginału umowy cesji i załączników nie znajduje żadnego uzasadnienia, tym bardziej, że dokumenty w całości dotyczą wielu wierzytelności i są wielostronicowym obszernym dokumentem, a nadto stanowią prawdopodobnie podstawę dochodzenia wielu wierzytelności objętych tą cesją.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jako zasadne zostało uwzględnione w całości.

Podstawy odpowiedzialności pozwanej wobec powoda należy poszukiwać w art. 471 k.c. w zw. z art. 509 k.c.

Podstawę prawną działalności powoda stanowi art. 183 ustawy o funduszach inwestycyjnych z dnia 27 maja 2004 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r. poz. 157), w myśl którego fundusz inwestycyjny zamknięty może być utworzony jako fundusz sekurytyzacyjny dokonujący emisji certyfikatów inwestycyjnych w celu zgromadzenia środków na nabycie wierzytelności, w tym wierzytelności finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu odrębnych przepisów, lub praw do świadczeń z tytułu określonych wierzytelności.

Przechodząc do kwestii ustalenia odpowiedzialności pozwanej, należy skonstatować, iż nie ma wątpliwości, że nie spełniła ona ciężącego na niej obowiązku wynikającego z umowy bankowej zawartej z (...) S.A. S.A. stając się tym samym jego dłużnikiem. Nie budzi także wątpliwości fakt, iż powód - (...) Fundusze Inwestycyjny Zamknięty nabył od (...) S.A. tą wierzytelność w drodze cesji na podstawie art. 509 k.c. Zgodnie z treścią tego przepisu wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią w drodze przelewu, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie,

zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2).

Przeniesienie wierzytelności na podstawie art. 509 k.c. następuje zatem w drodze dwustronnej czynności prawnej wierzyciela (cedenta) - zbywcy wierzytelności z nabywcą wierzytelności (cesjonariuszem). Skuteczność cesji nie wymaga zgody dłużnika. Cesja jest przypadkiem sukcesji syngularnej - cesjonariusz nabywa wierzytelność od cedenta w sposób pochodny i translatywny.

W przedmiotowej sprawie doszło zatem do skutecznej cesji wierzytelności przysługującej (...) S.A. od pozwanej, a zatem (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty nabył wszelkie prawa związane z tą wierzytelnością, w tym także związane z dochodzeniem jej spłaty oraz naliczeniem stosownych odsetek.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanej dotyczący braku autentyczności złożonych przez powoda dokumentów, w tym także umowy cesji wierzytelności. Pozwana podnosząc ten zarzut domagała się złożenia oryginału dokumentów.

Obowiązek złożenia oryginału dokumentu powstaje z chwilą zgłoszenia przez stronę przeciwną takiego żądania (ustnie lub w formie pisma procesowego) i powinien nastąpić jeszcze przed rozprawą. Obowiązek ten powstaje automatycznie z chwilą zgłoszenia przez przeciwnika takiego żądania, bez potrzeby wydawania przez sąd jakichkolwiek rozstrzygnięć w tym przedmiocie (wyrok SN z dnia 4 marca 2005 r., III CK 109/04, LEX nr 177249). W razie niepodporządkowania się żądaniu przeciwnika sąd będzie musiał dokonać oceny dowodów, posługując się treścią odpisu dokumentu. Brak dostarczenia oryginału dokumentu nie jest bowiem obwarowany żadnymi sankcjami. Wobec braku odpisu dokumentu lub odmowy jego złożenia ma zastosowanie art. 233 § 2.

W niniejszej sprawie wszystkie dokumenty złożone przez powoda zostały potwierdzone za zgodność przez radcę prawnego będącego pełnomocnikiem powoda w niniejszej sprawie.

Zgodnie z dyspozycją art. 129 § 2 k.p.c. zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa ma charakter dokumentu urzędowego (art.129 § 3 k.p.c.). Takie brzmienie przepisu zostało nadane ustawą z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustaw w zakresie uwierzytelniania dokumentów (Dz. U. Nr 216, poz. 1676) wprowadzającą możliwość uwierzytelniania dokumentów przez adwokatów, radców prawnych, radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz rzeczników patentowych.

Celem takiej regulacji było przede wszystkim odformalizowanie postępowania cywilnego przez racjonalizację obowiązku dołączania do akt sprawy dokumentów oryginalnych lub ich odpisów notarialnych. Doprowadzono tym samym do rozszerzenia możliwości uwierzytelniania odpisów dokumentów na profesjonalnych pełnomocników stron, reprezentujących zawody zaufania publicznego. Rozszerzenie możliwości uwierzytelniania dokumentów na pełnomocników procesowych stron (tj. adwokata, radcę prawnego, radcę Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, rzecznika patentowego) wpływa na ekonomikę procesu i usprawnia przebieg postępowania cywilnego.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż w tym przypadku konieczność dołączania do akt sprawy oryginałów dokumentów rodziłoby duże komplikacje nie tylko ze względu na ich obszerność, ale także dlatego, iż ten sam dokument może być potrzebny powodowi równocześnie dochodzeniu wielu wierzytelności nabytych w drodze przedmiotowej umowy cesji.

Słuszna zatem jest konstatacja, iż z oryginałami dokumentów zrównane zostały złożone przez powoda ich odpisy poświadczone za zgodność z oryginałem, a zatem nie ma potrzeby składania przez stronę ich oryginałów.

Nie można także podzielić poglądu wyrażonego przez pozwaną, iż powód nie udowodnił, że kredyt nadal nie został spłacony.

Stosownie do treści przepisu art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W tym wypadku zatem to na stronie pozwanej ciążył obowiązek ewentualnego udowodnienia, że kredyt został spłacony. W myśl art. 3 k.p.c. i art. 6 k.c. obowiązek przedstawiania dowodów ciąży na stronie, która z danego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Strona powodowa wykazała w niniejszym postępowaniu, iż pozwanej udzielono kredytu określonej wysokości i, że spłaciła ten kredyt tylko do wysokości dochodzonego w sprawie zadłużenia z tytułu należności głównej (potwierdzają to bankowy tytuł egzekucyjny, wniosek pozwanej o zawieszenie spłat rat kredytowych oraz dokument cesji). Trudno zatem oczekiwać, że to powód ma udowodnić, że kredyt nie został spłacony w dalszej części: ewentualny dowód w tym zakresie spoczywa na stronie pozwanej, która jednak nawet nie twierdziła, a tym bardziej nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów, by dokonała spłaty ponad dochodzoną kwotę.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. uwzględniając żądanie powoda w tym zakresie oraz datę wytoczenia powództwa – 29 maja 2013 r. Zgodnie z dyspozycją art. 481 § 2 k.c. jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. W przedmiotowej sprawie odsetki od należności głównej zostały ustalone w umowie kredytowej na poziomie wyższym niż ustawowe, zatem zasadne jest zasądzenie ich w wysokości umownej, w zakresie pozostałych roszczeń odsetkowych od kwoty stanowiącej należność główną naliczanych od dnia wymagalności kredytu do dnia wniesienia powództwa oraz w zakresie kosztów egzekucyjnych i komorniczych należało orzec odsetki ustawowe oznaczając początkowy termin ich naliczania od dnia wytoczenia powództwa. Co do kwot skapitalizowanych odsetek umownych, to obowiązek ich zapłacenia wynika wprost z umowy kredytowej, zaś kwoty dochodzone z tego tytułu zostały przez stronę powodową precyzyjnie wskazane (co do sposobu wyliczenia) i nie budzą wątpliwości sądu ani co do zastosowanej stopy procentowej, ani prawidłowości wyliczenia. Zaś w myśl art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Orzekając o odsetkach Sąd rozpoznał podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia odsetek, uznając go w całości za bezzasadny. Roszczenie o odsetki kapitałowe ustalone przez strony jako zapłata za korzystanie z kapitału, przedawniają się z upływem 3-letniego terminu z art. 118 k.c. Uwzględniając datę postawienia wskazanego kredytu w stan natychmiastowej wymagalności z dniem skutecznego wypowiedzenia umowy przez bank – wrzesień 2010 r., w dniu wytoczenia powództwa 29 maja 2013 r. nie doszło do przedawnienia roszczeń odsetkowych w żadnej części.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał za zasadne roszczenie strony powodowej i zasądził od pozwanej na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty następujące kwoty:

- a) 17.705,08 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- b) 336,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- c) 56.774,56 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- d) 19.119,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 98 k.p.c.

Na kwotę 4.775 zł zasądzoną od powoda na rzecz pozwanego złożyły się: opłata sądowa w kwocie 1.175 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł. Koszty wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej Sąd ustalił w oparciu o § 6 punkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490).